

[Henry Christensen.]

har mit parti indtaget det standpunkt, at udgifter, vi er tilhængere af, ikke skal dækkes? Det er et helt andet spørgsmål, jeg har rejst. Det er et spørgsmål om principperne for udgiftspolitikken i Danmark, det er dette, at man som udgangspunkt for tilrettelæggelsen af statens udgiftspolitik skal nå frem til en afklaring af, på hvilket niveau den skal lægges i forhold til den samlede økonomi i Danmark, og så må man indrette den samlede udgiftspolitik derefter. Det samme er, som jeg nævnte før, den tidligere finansminister Viggo Kampmann gået ind for, og jeg gik ud fra, at når jeg kunne nævne en tidligere socialdemokratisk finansminister som støtte, var det måske muligt at få en saglig diskussion med finansministeren om dette synspunkt; men finansministeren går fuldstændig uden om det.

Når finansministeren så går ind i drøftelsen af skattereformen, er det klart, at det, som befolkningen spørger om, det er: hvordan bliver virkningerne for os fra det ene år til det andet? Finansministeren må have os undskyldt, at vi også forsøger at få en belysning af det. Den kan jo fås på mange måder. Nu fremdrog finansministeren, at fra 1966-67 til 1967-68 var der kun en skattestigning på 70 mill. kr., men finansministeren skulle så føje til, at det, vi diskuterer her nu, er, at fra 1967-68 til 1968-69 er der en stigning i indkomstskatterne på vel 1.300-1.400 mill. kr. — det kan godt ske, tallet er lidt anderledes, det kan vi ikke helt se, men i den størrelsesorden er det — det er det, der er relevant, og så kan man ikke gå ud og sige til folk, at der kommer ikke meget betydelige indkomstskattestigninger for dem samtidig med momsstigningen. Det er det, der har relevans, det er det, der har betydning, når man skulle vurdere disse ting, og derfor måtte man også sætte dem i forhold til den samlede udgiftspolitik.

Finansministeren vil gerne yderligere drøfte skattereformen og skatteskalaen. Det vil vi også gerne, men må jeg stille et konstant spørgsmål til finansministeren: har finansministeren på forhånd aftalt dette udskrivningsforslag med SF? Er det således, at finansministeren ikke kan ændre i dette udskrivningsforslag, uden at han får tilslutning både fra højrefløjen og fra venstre-

fløjen i SF? For så er det vel egentlig mere praktisk, at vi går hen og forhandler med de to fløje i stedet for med finansministeren.

Jeg synes, man skal vide, at grundlaget for forhandlingerne i folketinget er, at finansministeren møder med bundet mandat på disse områder i forhold til SF. Det er det hans parlamentariske ret at gøre, når han har lyst til det, det er bare udgangspunktet, det er bare forhandlingssituationen i folketinget med de andre partier. Også det synes jeg man skal have med i betragtning.

Så havde finansministeren nogle bemærkninger om forudbetalingsproblemet og spørgsmålet om overgangsregler i det hele taget. Vi kan vel ikke her fordybe os alt for meget i det spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at for mig står det sådan, at jeg tror, det afgørende problem — og det, man burde koncentrere sin opmærksomhed om — er, at der er en del skatteydere, der nu det sidste år, inden skattefradragretten ophæves, kommer til at betale en i forhold til deres indtægt ekstraordinær høj skat; det er her, man skal finde en regel, så man kan give dem kompensation for denne ekstraordinært høje skat, som de betaler, og som de, hvis vi ikke havde lavet om på skattesystemet, ville have fået kompensation for gennem fradragretten. Det er her, det væsentligste problem for befolkningen ligger.

Endelig vil jeg gerne til finansministeren sige, at jeg synes, han skylder mig svar for det første vedrørende dokumentationen for, at man kan fastlægge indkomststigningen til nøjagtig 11,8 pct. i 1967, altså dobbelt så meget som i det foregående år; for det andet bad jeg finansministeren om at give folketinget et løfte om, at vi i år fik Den økonomiske Årsoversigt i rette tid. Når jeg bad om det, var det, fordi vi har dårlige erfaringer i så henseende. Nu er økonomiminister her. Så kan det være, økonomiminister vil afgive et løfte om, at folketinget får Den økonomiske Årsoversigt i rimelig tid, så den kan danne grundlag for de afgørelser, folketinget i marts måned skal træffe.

Til hr. Aksel Larsen har jeg en enkelt bemærkning, idet jeg stadig må minde om, at det er betydelig morsommere at opleve hr. Aksel Larsen, når han har noget at kritisere, end når han som nu skal påtage sig rollen som forsvarer.

Når hr. Aksel Larsen her taler om, at